

בש"פ 7558/17 - י' ד' נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7558/17

לפני:
המבקש:

כבוד השופט א' שהם
י' ד'

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בבאר שבע, מיום 20.9.2017, בעמ"ת 47773-09-17,
שניתנה על ידי כב' השופט י' עדן

בשם המבקש:

עו"ד בני זיתונה

בשם המשיבה:

עו"ד בתשבע אבגז

החלטה

1. לפניי בקשה לרשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט י' עדן), בעמ"ת 47773-09-17, מיום 20.9.2017. בגדרה של ההחלטה, התקבל עררה של המשיבה על החלטתו של בית משפט השלום בבאר שבע (כב' השופט ת' אורינב), במ"ת 3252-09-17, מיום 19.9.2017, אשר הורה על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא, בתנאים המפורטים בהחלטה.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע שתי עבירות של איומים כלפי בת זוגו לשעבר, לפי סעיף 192 לחוק

עמוד 1

העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, ביום 2.9.2017, איים המבקש על גרושתו (להלן: המתלוננת) באמצעות שיחת טלפון, באומרו לה "אני אהרוג אותך ואני בדרך אליך". בהמשך לכך, זיהתה המתלוננת ניידת משטרה בקרבת מקום, ופנתה אל השוטרים בבקשת עזרה. נטען בכתב האישום, כי מיד בסמוך התקשר המבקש למתלוננת בשנית, ואיים עליה, בעוד השוטרים שומעים את השיחה, באומרו "תלכי להזדיין אני אשורף לך את הדירה".

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המשיבה בקשה לבית משפט השלום בבאר שבע, למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. במהלך דיון שהתקיים בבית משפט השלום ביום 7.9.2017, הסכים ב"כ המבקש לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המבקש. לאחר זאת, בחן בית משפט השלום את המפקחים המוצעים על ידי המבקש, לצורך שחרורו לחלופת מעצר, והורה על עריכת תסקיר מעצר על ידי שירות המבחן בעניינו. ביום 19.9.2017, ולאחר שהתקבל תסקיר חיובי מטעם שירות המבחן, הורה בית משפט השלום על שחרורו של המבקש למעצר בית בעיר אילת, בפיקוחם של שני מפקחים, לצד ערבויות והפקדה, וצו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים.

4. המשיבה הגישה ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי בבאר שבע. בהחלטתו מיום 20.9.2017, ציין בית המשפט המחוזי, כי אף שמדובר באיומים חמורים, אין לומר שבנסיבות ביצוע העבירות כשלעצמן, לא ניתן להורות על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. עם זאת נקבע, כי בחינת האיומים שהפנה המבקש כלפי המתלוננת על רקע עברו הפלילי, הכולל הרשעה בגין סדרת עבירות אלימות חמורות כלפי המתלוננת, מובילה למסקנה בדבר מסוכנות של ממש הנשקפת הימנו. עוד ציין בית המשפט המחוזי, כי חלופת המעצר המוצעת בעניינו של המבקש מעלה קשיים, הן בשל הקרבה הגיאוגרפית למתלוננת, והן בהינתן העובדה כי המפקח העיקרי, המוצע על ידי המבקש, הורשע בעבירות של הפרת הוראה חוקית ותקיפת בת זוג. בהמשך, קבע בית המשפט המחוזי כי קיימת בנסיבות העניין, גם עילת מעצר שעניינה חשש כי שחרורו של המבקש לחלופה המוצעת יביא לשיבוש הליכי משפט, או להשפעה על עדים. על יסוד האמור, קיבל בית המשפט המחוזי את ערר המשיבה והורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

5. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 2.10.2017 הודה המבקש בעובדות כתב האישום והורשע במיוחס לו, כאשר הדיון לטיעונים בעונש קבוע ליום 23.10.2017.

הבקשה לרשות ערר ותגובת המשיבה

6. בבקשה לרשות ערר שלפניי, משיג המבקש על החלטתו של בית המשפט המחוזי. על פי הנטען בבקשה, יש להשיב על כנה את החלטתו של בית משפט השלום, מיום 19.9.2017, אשר סבר כי יש בחלופת המעצר המוצעת כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מן המבקש. לטענת המבקש, בית המשפט המחוזי חרג מ"גבולות הגזרה" של ערר במסגרת הליכי מעצר, בכך שביטל את החלטתו של בית המשפט השלום, מבלי שנפלה בה טעות מהותית או בהיותה נוגדת את עקרונות הצדק. עוד נטען, כי שחרורו של המבקש למעצר בית מלא בהתאם להמלצתו של שירות המבחן - להבדיל ממעצרו מאחורי סורג ובריא - הוא שיפחית את מסוכנותו כלפי המתלוננת, יבטיח את שלומה, ויאפשר למבקש להמשיך במגמת השינוי החיוביות שחלה בהתנהלותו, מאז שחרורו מהמאסר, בשנת 2013.

7. בתגובת המשיבה לבקשה לרשות ערר נטען, כי הבקשה אינה עומדת באמות המידה הנדרשות למתן רשות ערר, שכן היא אינה מעוררת שאלה בעלת חשיבות עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, וכן, לא מתקיימות נסיבות פרטניות ומיוחדות המצדיקות דיון ב"גלגול שלישי". לטענת המשיבה, לא נפלה כל טעות בהחלטת בית המשפט המחוזי,

ולא די בכך ששתי ערכאות הגיעו להחלטות שונות, בכדי להצדיק מתן רשות ערר (בש"פ 2974/15 אשכנזי נ' מדינת ישראל (20.5.2015)). לגופו של עניין נטען, כי בצדק הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. זאת, לטענת המשיבה, בשל מסוכנותו, הנלמדת מהעבירות המיוחסות לו; עברו הפלילי כלפי המתלוננת וכלפי ילדיהם המשותפים; ומתוך דבריה של בתה של המתלוננת, אשר התלוותה אליה לתחנת המשטרה בעת הגשת התלונה בהליך זה, והפצירה במתלוננת לבל תגיש תלונה, משום שהיא "יודעת מה יקרה" אם תעשה זאת. נטען בנוסף, כי החלופה המוצעת אינה מתאימה לשמש כחלופת מעצר בעניינו של המבקש, הן בשל המרחק הקצר בין חלופה זו לבית המתלוננת, והן לאור הקושי ליתן אמון במפקח העיקרי המוצע על ידי המבקש, שהורשע בעבירות של הפרת הוראה חוקית ותקיפת בת זוג, ואשר מחקירתו בבית משפט השלום עולה, כי הוא "מקל ראש" בעבירות שביצע. עוד גרסה המשיבה, כי תסקיר שירות המבחן מהווה כלי עזר בלבד, ואין בו כדי לכבול את שיקול דעתו של בית המשפט. לבסוף נטען, כי משהמבקש הודה בכתב האישום והורשע בביצוע העבירות, חזקת החפות אינה עומדת לו עוד. אשר על כן, התבקש בית משפט זה לדחות את הבקשה לרשות ערר.

דין והכרעה

8. לאחר שעיניתי בבקשה לרשות ערעור ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. ידוע הוא, כי הרשות לערור על החלטה בנושא מעצר, לפי [לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, תינתן במקרים מיוחדים, בהם עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך; או במקרים בהם מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות זאת, כגון: כאשר מדובר בפגיעה שאינה מידתית בזכויות הנאשם; חשש לקיומו של עוול היורד לשורשו של עניין; או פגם מהותי שנפל בהחלטתו של בית המשפט (בש"פ 7542/17 איטל נ' מדינת ישראל (28.9.2017); בש"פ 3670/17 אהרון נ' מדינת ישראל (7.6.2017); בש"פ 10011/16 יאסין נ' מדינת ישראל (10.1.2017)). במקרה דנן, בקשת רשות הערר נסבה על עניינו הפרטי של המבקש, הא ותו לא. בנוסף, אין מתקיימות במקרה זה נסיבות מיוחדות, המצדיקות מתן רשות ערר. די בכך, כדי לדחות את הבקשה.

9. למעלה מן הדרוש, אוסיף בקצרה את זאת. המסוכנות הרבה הנשקפת מן המבקש עולה בבירור מעבירות האיומים שבהן הוא הורשע במסגרת ההליך דנן, כמו גם מעברו הפלילי המכביד, לרבות תקופת המאסר הממושכת שריצה המבקש בגין ביצוע עבירות חמורות כלפי המתלוננת וכלפי ילדיהם המשותפים. בנוסף, מקובלים עליי דבריו של בית המשפט המחוזי, בדבר הקשיים העולים מחלופת המעצר המוצעת בעניינו של המבקש, ואף אני סבור כי אין בה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת הימנו. משכך, לא מצאתי מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, אשר הורה על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

10. סוף דבר, הבקשה לרשות ערר נדחית בזאת, והמבקש ימצא במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

ניתנה היום, ב' בחשוון התשע"ח (22.10.2017).

ש ו פ ט